

שאל את הצלם המנוסה ותיווכח כי

Nikon

המצלמה הטובה בעולם!
לפני שתחליט בדוק אותה

Nikon

להשיג
בחנויות המעולות לצלם
הדר-סוכנויות לצרכי צלום בע"מ
ת.ד. 21103 תל-אביב

שים לב!

כל הרוכש עד סוף חודש אוגוסט מצלמת ניקון משתתף בהגרלה שפרסיה הינם איבזורים לניקון בסכום כולל של - 2000 ל"י.
את הפרסים ניתן לראות בתצוגתנו, ביתן 25-26 ביריד המזרח תל-אביב.

התעלומה נקברה

(המשך מעמוד 31)

לצהרון מעריב. כתב-העיתון לא ירד לעומק של המחקר, הגיע למסקנה, כי תגלית הגדולה של בן-אלקנה היא גילוי קבר האחים של ה"ג, בחיפה. מעריב פירסם כותרת סנסציונית בה הכריז: נתגלה קבר חללי גשר אכזיב.

לא היה בזה שום גילוי. הקבר היה ידוע לכל. אלא שאיש לא התייחס אליו כאל קבר כל ה"ג.

הפירסום במעריב גרם לתגובת-שרשרת חריפה. כל העיתונות ביטלה את ה"סקופ" של מעריב — כברו, איש לא התייחס ל"מחקרו של בן-אלקנה ואל המסקנות ה"מתבקשות ממנו. העניין ירד מעל הפרק — ונשכח.

מלע-מחלוקת ציבורי

כ ל ארם אחר היה נושא בשלב זה, אך לא איש כבן-אלקנה. הוא לא הסתפק בהשלמת מחקרו. מול ההתנכרות הכללית — כולל זו של מרבית בני משפחת-החללים — יצא למאבק עיקש ונמרץ, בו השקיע את כל מרצו, רגישותו ואמונתו. היה זה מאבק לא רק נגד דעת-קהל ועיתונות ש"נאחזה בתעלומה — אלא גם נגד כל ה"מוסדות, כולל המשטרה, בשירותה עבד. ב"5 ביוני 1966, כתב לו נוח דגוני, מנהל המחלקה להנצחת החייל במשרד הבטיחות, ממנה תבע בן-אלקנה להנציח את זכר ה"ג בקבר-אחים: "למען טובת המשפחות השכולות, שסיבלן גדול בלאו הכי — אנא משוך ידך מנושא שותתים זה!"

העתק המכתב נשלח עליידי דגוני גם למטה-המשטרה. כתוצאה מכך כתב ניצב יהודה פראג לפקד בן-אלקנה: "עוד בשיחור תנו הקודמות אמרתי לך שאינך מחדש דבר, ולדעתי אתה פותח פצעים שכבר הגליו. אני מורה לך להפסיק כל פעולה נוספת בשטח זה, כל עוד אתה איש משטרה, בגלל הנזק שאתה מביא בכך למשטרת ישראל."

או החליט בן-אלקנה לפנות אל יגאל אלון. פנייתו של בן-אלקנה לאלון, מי שהיה מפקד הפלמ"ח — ושהיתה פנייה של איש פרטי לאיש פרטי — נשאה פרי. מחקר רו המפורט של בן-אלקנה שיכנע את אלון. הוא אימץ את מסקנותיו, החל לפעול למען העברת שרידי-העצמות מקבר החייל האלמוני ני בחיפה לקבר-אחים ליד גשר-אכזיב, עליו יתנוססו שמותיהם של ה"ג חללי-הגשר (מאחר ויחיעם ויין נקבר בוטנו בירושלים). אלא שהיתה זו פעולה פארטיזנית. יגאל אלון עשה אותה כמפקד הפלמ"ח לשעבר — ולא כנציג ממשלת-ישראל. הוא שיכנע את הרב הראשי לצה"ל, האלוף גורן, ל"הכריז על האנדרטה שליד הגשר כבית-קברות — דבר שאיפשר את העברת שרידי הגופות לשם.

הקבורה הרשמית היתה צריכה להיערך לפני שנה. מלחמת-ששת-הימים מנעה אותה. השבוע הבוא, בפעם הראשונה, י"ג חללי גשר-אכזיב לקבורה רשמית. אחרי 22 שנות ספקות ניתן לבני משפחותיהם מקום אליו יוכלו לעלות כאל קברי-קיריהם.

ללא דברים מפורשים

ל חד עם שרידי עצמותיהם של ה"ג נקברה סוף-סוף התעלומה שאפפה את נסיבות היעלם. אולם השערורייה שאפיינה את צורת הטיפול של המוסדות הרשמיים בכרסום זו מוסיפה להשתולל.

כנסתם הגולל על הקבר, נשאו, הרב גורן והשר אלון דבריהםפד לידו. הם העלו את זכר-הנופלים, דיברו בצורה כללית על מורשתם. לשמע דבריהם נדמה היה ש"עדיין שורר בארץ המאנדס הבריטי והדובי רים נימנעים לומר דברים מפורשים, מפחד השלטון.

אלון לא העז להודות בטעות הפלמ"ח וההגנה. שונחו את פרשת-ה"ג, התייחס לעניין כאילו היה ברור מאז ומעולם כי ה"ג קבורים בקבר בחיפה. למרות שה"קבורה בערכה בטקס ממלכתי, היא לא לתת בשום הכרה רשמית. מבחינה חוקית, מוסיפים ה"ג להיות נעדרים.

רק כאשר גוף רשמי וממלכתי יאמץ את מסקנות-חקירתו של בן-אלקנה, יקבע ב"צורה חד משמעית את נסיבות מותם של ה"ג ויכריזו ללא צל של ספק, כי הקבר שנכרה השבוע ליד גשר-אכזיב הוא קברם של ה"ג — רק אז יקברו גם החידלון, הספקות והשערורייה שליוו את ה"ג משך 22 שנים — מאז התרסקו יחד עם מיטען חומר-הנפץ שהניחו מתחת לגשר-אכזיב.

במדינה

ארץ-ישראל

אשרי הגפרור

"ככה אתם שומרים על כלכלת-הגדה?" שאל עסקן בשכם. בכפיידו היתה מונחת ההוכחה לטענותיו: שתי קופסאות-גפרורים כימעט-זהות. שתיהן — בעלות תחיות על טהרת האנגלית, על אחת מהן התנוססה הסיסמה "שלושה כוכבים" — תוצרת חברת הגפרורים הערי בית המיזרחית בע"מ, נאבלוס, ירדן. ציור של שלושה כוכבים השלים את התמונה. על השנייה התנוססה סיסמה דומה למדי: "שלושה סהרונים. תוצרת חברת א.ס.א.מ. ס.י.א.ן". הצבעים, הציור — הכל היה דומה. מקום-הייצור לא צויין, ואילו ארבע ה-

קופסה ערבית (למעלה) וישראלית (להלן) בהקום כוכבים

אותיות האנגליות המיסטריות פירושו: "סייפטי מאצט קומפני נור". בערבית: חב"ר-גפרורים נור.

כוכבים וסהרונים. אין מקום לשתיהן חברות לייצור גפרורים, קובעים אנשי-העסק בשכם. "עצם הצפתה של הגדה בגפרורים ישראלים — המופצים בעזרת תר מית היוצרת את הרושם שהם תוצרת-הגדה — יש בה כוח תעמולתי עצום, נגד טענות ישראל שהיא דואגת לשמור על הסטאטוס-קו הכלכלי בגדה."

אחד הממורמרים ביותר בין אנשי-הגדה הוא היושבי-ראש לשעבר של הפארלמנט הירדני, חיכמת אל-מצרי, מי שנסע בין ירד-שלים לבין עמאן וקאהיר. הסיבה: אל-מצרי הוא אחד הבעלים של בית-החרושת שלושה כוכבים בשכם.

בני-ברק

לרבי מותר

מעשה ביהודי טוב וכשר, עבדקן, גשוי לבתו של רב, אשר חשקה נפשו בטלחיויה. אותו יהודי, אשר שמעוני שמו, הלך וקנה טלחיויה בערב יום-העצמאות. אולם מעשה שטן, הוא גר בבני-ברק — ובעיר הקודש אסור לאדם להכניס לביתו הפרטי טלחיויה, לפי דבר הרבנים של העיר.

עיסקה רבנית. מייד לאחר יום-העצמאות נקרא שמעוני אל רבם של ההונגרים בעיר, הרב חזנר. זה תבע ממנו במפגיע להוציא את מקלס-התועבה מביתו.

הרבי הציע לו עיסקה: ימכור שמעוני את מכשיר הטלחיויה — והוצאות ההתקנה ומחיר-האנטנה יוחזרו לו על-ידי הרבי עצמו. שמעוני דרש — וקיבל סכום של 600 לירות. אחר-כך במקום למכור את מכשיר-התועבה, הוריד את האנטנה החיצונית, התקין במקומה אנטנה פנימית.

לפני שבועיים, הותקף שמעוני ברחוב על-ידי חסידים משיבת לובלין. הם היכו אותו וגרמו לו לחבלה גופנית רצינית. המשטרה הוועקה, אולם לא הצליחה לאתר את התוקפים.

למחרת, ביום רביעי, נופצו כל השמשות בביתו — ממטרא-בנים.

השבוע טען שמעוני — שאינו חושב להיכנע: "ביום-העצמאות באו אלי כל מיני רבנים לצפות במיצע, או רק לרבי מתר?"

PLAYBOY PICKS PLAYMATE OF THE YEAR

LEN DEIGHTON'S GUIDE TO A CONTINENTAL HOLIDAY
SEX RESEARCHERS MASTERS AND JOHNSON INTERVIEW CENSORSHIP AND THE CANNES FILM FESTIVAL

ALL IN MAY PLAYBOY ON SALE NOW!

©1968, HMM Publishing Co. Inc.

להשיג בכל מקום. הפצה בלעדית: סוכנות ברונפמן בע"מ.

ה מ נ ו י
קיבלת
חשבונך,
נא פרע
אותו בהקדם.

אם קולה
או
טחפו קולה